

Protokół Nr 13/16

z posiedzenia Komisji Zdrowia, Polityki Społecznej, Promocji i Bezpieczeństwa, które odbyło się w dniu 13 czerwca 2016 r. o godz. 14,00 w sali nr 32 Urzędu Miejskiego w Pabianicach, ul. Zamkowa 16.

Posiedzeniu przewodniczył Jarosław Lesman – Przewodniczący ww. Komisji.

Obecni wg załączonej listy obecności (zał. nr 1). (8 radnych)

Porządek obrad :

1. Informacja nt. przyjęcia porządku obrad i protokołu nr 12/16 z dnia 23 maja 2016r.
2. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie podtrzymania stanowiska zawartego w uchwale Nr XXV/288/16 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 21 kwietnia 2016r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Pabianic i Dyrektora Miejskiego Centrum Pomocy Społecznej w Pabianicach.
3. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 6.
4. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 9.
5. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 16.
6. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian budżetu miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 18.
7. Zaopiniowanie projektu uchwały zmieniającej Uchwałę Nr LXXII/889/10 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie nadania statutu samorządowej jednostce budżetowej „Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Pabianicach”.
8. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie nadania nazwy części ulicy Kilińskiego w Pabianicach.
9. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie nadania nazwy obszarowi stanowiącemu działki: nr 8/8, 8/9, 8/10, 8/11, 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 18/5, 18/6 w obrębie P-5 w Pabianicach.
10. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie współpracy pomiędzy Miastem Pabianice i Miastem Kuźniecowsk na Ukrainie.
11. Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie wyrażenia zgody Pabianickiemu Centrum Medycznemu Sp. z o.o na wynajęcie pomieszczeń z przeznaczeniem na prowadzenie Pracowni Rezonansu Magnetycznego.
12. Sprawy różne:

Ad. 1

Przewodniczący Komisji Jarosław Lesman przywitał radnych i gości. Informacja na temat przyjęcia porządku obrad (zał. nr 2). Uwag nie było. Przyjęto jednogłośnie.
Głosowanie za przyjęciem protokołu nr 12/16 z 23.05.2016r. Uwag nie było, przyjęto jednogłośnie.

Ad. 2.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie podtrzymania stanowiska zawartego w uchwale Nr XXV/288/16 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 21 kwietnia 2016r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Pabianic i Dyrektora Miejskiego Centrum Pomocy Społecznej w Pabianicach. (zał. nr 3)

Naczelnik Biura Rady Miejskiej omówił projekt ww. uchwały. W dniu 30 maja 2016 r. do Urzędu Miejskiego w Pabianicach wpłynęła przekazana według właściwości przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej skarga Pana (...) na Dyrektora Miejskiego Centrum Pomocy Społecznej oraz na Prezydenta Miasta Pabianic. Okoliczności, które przedstawia skarżący są znane Radzie Miejskiej w Pabianicach. Radni zostali szczegółowo zapoznani z sytuacją osobistą i życiową skarżącego w związku z procedurą rozpatrywania skargi Pana (...) w formie uchwały Nr XXV/288/16 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Pabianic i Dyrektora Miejskiego Centrum Pomocy Społecznej w Pabianicach. W związku z faktem, iż przekazane według właściwości przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pismo nie zawiera nowych okoliczności zastosowanie w sprawie ma art. 239 § 1. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, który stanowi: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.”.

Dyrektor Miejskiego Centrum Pomocy Społecznej Pani Bożena Bednarska: od stycznia oczekujemy na zakończenie postępowania sądowego ws umieszczenia Skarżącego w szpitalu na oddziale psychiatrycznym celem przymusowego leczenia. Kolejna rozprawa wyznaczona jest na 24 czerwca 2016r., czekamy na wydanie postanowienia w tej sprawie. Relacje między nami są bardzo trudne, bo ta choroba jest ciężka.

Arkadiusz Bujacz: procedura jest taka, że w przypadku ponownej skargi ponownie trzeba ją procedować.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu - 8, przeciw - 0, wstrzymało się – 0.
Przyjęto

Ad. 3

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 6. (zał nr 4)

Skarbnik Miasta Pabianic Pani Anna Łosiak omówiła projekt ww. uchwały. W Wydziale Zarządzania Kryzysowego i Informacji Niejawnych środki na zadanie „Wyposażenie jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w Pabianicach w sprzęt ratowniczy i szkoleniowy” ujęto w ramach Budżetu Obywatelskiego jako wydatki majątkowe – 54.921,01 zł, natomiast niektóre pozycje zgłoszonego sprzętu są wydatkiem bieżącym w związku z czym następuje przeniesienie środków w wysokości 17.818 zł z rezerwy budżetowej.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu - 8, przeciw - 0, wstrzymało się – 0.
Przyjęto

Ad. 4.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 9 (zał. nr 5).

Skarbnik Miasta Pabianic Pani Anna Łosiak omówiła projekt ww. uchwały:

I. Z uwagi na zapisy umowy o dofinansowanie projektu pn.: „Zakup nowego ciężkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego wraz z wyposażeniem dla OSP w Pabianicach” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Łódzkiego przenosi się kwotę 140.799,68 zł z pozycji -wkład własny do pozycji - dotacja Unia Europejska w tej samej wysokości. Ponadto wydatki związane z przygotowaniem dokumentacji (studium wykonalności) do w/w projektu w wysokości 12.300 zł zostały poniesione w 2015 r. wobec czego kwoty ujęte w projekcie w 2016 r. ulegają zmniejszeniu odpowiednio do poniesionych wydatków w minionym roku i obejmują w 2016 r. zmniejszenie wkładu własnego 4.850 zł i dotacji z Unii Europejskiej 7.450 zł co daje kwotę zmniejszenia 12.300 zł. Uwolnione środki przenosi się do rezerwy ogólnej zwiększając tę pozycję o 12.300 zł.

II. W Wydziale Inwestycji i Eksploatacji zadania inwestycyjne ujęte w klasyfikacji dz. 600, rozdz.60016 § 6210 pn.: - wymiana nawierzchni jezdni dróg gminnych- dotacja celowa ZDZM 750.000 zł - przebudowa chodników -dotacja celowa ZDZM 750.000 zł zastępuje się zadaniem pod nazwą - przebudowa chodników i wymiana nawierzchni jezdni dróg gminnych — dotacja celowa ZDZM 1.500.000 zł ujęte w tej samej klasyfikacji budżetowej.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu - 8, przeciw - 0, wstrzymało się - 0.
Przyjęto.

Ad. 5

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 16 (zał nr 6).

Skarbnik Miasta Pabianic Pani Anna Łosiak omówiła projekt ww. uchwały. Zwiększenie planu MOSiR następuje w wyniku konieczności poprawienia bezpieczeństwa oraz eliminowania aktów wandalizmu w obiektach Lewityn. Środki przeznacza się w szczególności na: 20 tysięcy zł - system monitoringu (kamery, rejestrator, dysk, zasilacze oraz montaż systemu), monitoringiem objęty będzie teren pierwszego oraz częściowo drugiego stawu; 20 tysięcy zł - świadczenie usługi dozoru i obsługi informatycznej obrazu z kamer ze wsparciem grupy interwencyjnej w przypadkach aktów wandalizmu oraz 9,5 tysięcy zł. na opłacenie dodatkowych przyjazdów grup interwencyjnych.

Przewodniczący Komisji Jarosław Lesman: odwiedziłem w ostatnim czasie Lewityn, duże zmiany, ale sugeruje ustawienie koszy na śmieci i systematyczne sprzątanie.

Radna Iwona Marczak: na jaki okres ma wystarczyć kwota 20 tysięcy zł?

Skarbnik Anna Łosiak: do końca tego roku.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 8, przeciw - 0, wstrzymało się – 0. Przyjęto.

Ad. 6.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie zmian budżetu miasta Pabianic na 2016 r. - proj. nr 18 (zał. nr 7)

Skarbnik Miasta Pabianic Pani Anna Łosiak omówiła projekt ww. uchwały. Zwiększenia budżetu na 2016 rok dokonuje się w związku z: - aneksem Nr 8 z dnia 06 maja 2016 r. do Umowy Nr 1/09 z dnia 8 lipca 2009 r. dotyczącej dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów działalności Warsztatu Terapii Zajęciowej prowadzonego przez Miasto Pabianice — 559.860 zł, - podpisaną pomiędzy Powiatem Pabianickim a Miastem Pabianice umową nr 2/2016 z dnia 24 maja 2016 r. określającą zasady finansowania ze środków Powiatu Pabianickiego kosztów działalności Warsztatu Terapii Zajęciowej w Pabianicach ul. Jana Pawła II 68 prowadzonego przez Miasto Pabianice — 62.207 zł, - dochodami pochodzącymi ze sprzedaży produktów wykonanych przez uczestników WTZ - 4.525 zł.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 8 ,przeciw - 0, wstrzymało się - 0. Przyjęto.

Ad. 7

Zaopiniowanie projektu uchwały zmieniającej Uchwałę Nr LXXII/889/10 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 3 listopada 2010r. w sprawie nadania statutu samorządowej jednostce budżetowej „Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Pabianicach” (zał. nr 8).

Zmiana statutu Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Pabianicach podyktowana jest koniecznością zmiany nazwy: Zespołu Obiektów Sportowo-Rekreacyjnych „Bugaj” im. Włodzimierza Durajskiego na: Zespół Obiektów Sportowo-Rekreacyjnych „Lewityn” im. Włodzimierza Durajskiego, co jest powrotem do nazwy tradycyjnej, używanej powszechnie, od początku istnienia tego obiektu.

Radny Tadeusz Feliksiński: nazwa przyjęta w 2010r. to Bugaj.

Radna Bożenna Kozłowska: ale wcześniej i obecnie wszyscy używają nazwy Lewityn, Bugaj kojarzy się z osiedlem.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu – 8,przeciw - 0 wstrzymało się -0. Przyjęto.

Ad. 8.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie nadania nazwy części ulicy Kilińskiego w Pabianicach (zał. nr 9)

W związku z faktem, że do właściwości Rady Miejskiej w Pabianicach stosownie do postanowień art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym należy podejmowanie uchwał w sprawach między innymi nazw ulic i placów będących drogami publicznymi, pod obrady przedstawiony zostaje niniejszy projekt uchwały. Teren, którego dotyczy projekt niniejszej uchwały jest drogą publiczną i w związku z tym faktem, nie ma konieczności uzyskiwania zgody jakiegokolwiek organu na podjęcie niniejszej uchwały. Proponowana radnym forma upamiętnienia osoby Karola Nicze została pozytywnie zaopiniowana przez Towarzystwo Muzyczne im. K. Nicze w Pabianicach.

Karol Nicze urodził się w 1944 roku w Pabianicach w rodzinie z tradycjami muzycznymi. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w Ognisku Muzycznym w Pabianicach w klasie pani Alicji Kicmanowej. Dalszy etap edukacji muzycznej odbywał się pod opieką prof. Bożeny Szymonowiczowej w Liceum Muzycznym im. H. Wieniawskiego w Łodzi, a następnie w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi. Był stypendystą Towarzystwa im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Do chwili obecnej Karol Nicze jest jedynym absolwentem Łódzkiej Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej (obecnie Akademii Muzycznej), który został laureatem tego konkursu.

W latach 1968-77 pracował w Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. w Pabianicach jako nauczyciel klasy fortepianu i akompaniator. Równocześnie pracował w Łódzkiej Rozgłośni Radiowej, w której dyrygentem był Henryk Debich. Nagrywał muzykę fortepianową do filmów animowanych i fabularnych m.in. „Noce i dnie”, „Kariera Nikodema Dyzmy”. Współpracował z kompozytorami m.in. Piotrem Marczewskim, Piotrem Hertlem oraz muzykami Filharmonii Łódzkiej, Estrady i wieloma artystami scen polskich, m.in. Tadeuszem Kopackim, Andrzejem Hiolskim, Kazimierzem Kowalskim, Ireną Santor, Alicją Majewską, Haliną Frąckowiak, Krystyną Sienkiewicz, Igą Cembrzyńską, Markiem Perepeczko, Katarzyną Skrzynecką. Był laureatem VIII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie w 1970 roku. Artysta zmarł w 1999 roku.

Pan Hieronim Ratajski Prezes Towarzystwa Muzycznego im. K. Nicze: przedstawił krótką historię zabiegów o uhonorowanie K. Nicze poprzez nadania nazwy jego imienia ulicy lub innego godnego miejsca. Wyraził swoje zadowolenie, że sprawa ta będzie miała swój finał. Cieszy się z obecnej lokalizacji, jest to centrum miasta, ale bardzo zaniedbane. Jest to wizytówka miasta i jest okazja aby przy okazji nadania nazwy części ul. Kilińskiego uporządkować ten teren, zrobić nasadzenia, zamontować nowe ławki, ożywić i uatrakcyjnić to miejsce. Być może uda się, aby przez kilka minut dziennie rozbrzmiewała w tym rejonie utwory muzyczne, wykonywane przez K. Nicze bądź innych artystów. Opowiedział kilka słów o samym Muzyku. W książce, która została wydana z okazji 10 lecia Towarzystwa jest szczegółowo opisany cały życiorys K. Nicze. (rozdano ją radnym). Wyrażenie zgody na nazwanie tego miejsca im. K. Nicze będzie nagrodą nie tylko dla samego Muzyka, ale również dla osób, które społecznie podejmują się różnych działań na rzecz Towarzystwa. Zadeklarował, że Towarzystwo będzie dbało i wizytowało to miejsce.

Przewodniczący Komisji Jarosław Lesman: podziękował za obecność i zabranie głosu Panu H. Ratajskiemu.

Radna Bożenna Kozłowska: kilka miesięcy temu złożyłam interpelację, Pan Prezydent chce, aby porządkowanie tego terenu dotował Urząd Marszałkowski, bo jest to droga wojewódzka. Chodziło też o zagospodarowanie tego terenu, aby to centrum nie raziło przyjezdnych.

Radna Joanna Kupś: w tytule jest napisane „części ulicy”, czy mówimy o skwerze czy części ulicy, brakuje mi tu „przy” ulicy Kilińskiego. Nie możemy nazwać fragmentu ulicy wojewódzkiej. Czy w nazwie uchwały nie powinny być wykreślony wyrazy „nadania nazwy części ulicy”? Taki tytuł sugeruje nadanie nazwy części ulicy, a tego nie robimy.

Radna Bożenna Kozłowska: w § 1 uchwały jest wskazane czego to dotyczy jest też załącznik graficzny. To ściśle dookreśla skwer. Skwer mieści się w pasie drogi.

Naczelnik Arkadiusz Bujacz: taki tytuł jest prawidłowy, zarządca drogi też opiniował ten projekt uchwały, nie wniósł zastrzeżeń. Uchwała ma załącznik graficzny, który wskazuje jaki fragment ulicy otrzyma nazwę skweru. Możemy się zastanowić nad tytułem uchwały. Przedyskutuję jeszcze to z radcą prawnym.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 8 ,przeciw - 0, wstrzymało się - 0. Przyjęto.

Pan Hieronim Ratajski podziękował za jednogłośnie i wyraził nadzieję na przegłosowanie tej uchwały również na sesji.

Ad. 9.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie nadania nazwy obszarowi stanowiącemu działki: nr 8/8, 8/9, 8/10, 8/11, 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 18/5, 18/6 w obrębie P-5 w Pabianicach (zał. nr 10).

W dniu 13 maja 2016 r. do Rady Miejskiej w Pabianicach wpłynął wniosek Społecznego Komitetu Pamięci Anny Walentynowicz dotyczący nazwania imieniem Anny Walentynowicz terenu przy skrzyżowaniu ulic Łaskiej i Wiejskiej, potocznie zwanego „pętlą tramwajową”.

W związku z faktem, że do właściwości Rady Miejskiej w Pabianicach stosownie do postanowień art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym należy podejmowanie uchwał w sprawach między innymi nazw ulic i placów będących drogami publicznymi, pod obrady przedstawiony zostaje niniejszy projekt uchwały. Teren, którego dotyczy projekt niniejszej uchwały terenem należącym w 100 % go Gminy Miejskiej Pabianice.

Anna Walentynowicz urodziła się 15 sierpnia 1929 w Równem na Wołyniu, na wschodzie II Rzeczypospolitej jako córka Jana i Aleksandry Lubczyków. W dzieciństwie ukończyła cztery klasy szkoły powszechnej. Sierotą została wcześnie, mając dziesięć lat. Przegarnięta przez obcych ludzi, w 1941 r. znalazła się pod Warszawą. Stąd przeniosła się później w okolice Gdańska, gdzie pracowała w gospodarstwie rolnym. Potem

zatrudniła się w piekarni, a następnie w fabryce margaryny. W listopadzie 1950 Anna Walentynowicz zapisała się na kurs spawacza i trafiła do Stoczni Gdańskiej. Szybko stała się przodownicą pracy. Wyrabiała 270% normy. Jej zdjęcia trafiły do gazet. W nagrodę, jako członkini komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej, wysłana została w sierpniu 1951 na zjazd młodzieży do Berlina. Jednakże wkrótce potem oddała legitymację ZMP i wstąpiła do Ligi Kobiet. Jako działaczka tej organizacji zaczęła zabiegać o prawa pracowników. Wtedy zaczęły się jej kłopoty z Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego.

Z czasem ciężka praca spawacza zrujnowała jej zdrowie. Zrezygnowała jednak z możliwości uzyskania świadczenia rentowego i przekwalifikowała się na suwnicową. W 1968 r., gdy domagała się wyjaśnienia defraudacji pieniędzy z funduszu zapomogowego, podjęto pierwszą, nieudaną, próbę wyrzucenia jej z pracy. W obronie koleżanki stanęła cała załoga wydziału W-3, gdzie pracowała. Podczas robotniczego protestu w grudniu 1970 r. Anna Walentynowicz przygotowywała strajkującym posiłki. W styczniu 1971 wybrano ją na delegatkę na spotkanie z towarzyszem I Sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem. W 1978 r. została jedną ze współzałożycieli Wolnych Związków Zawodowych. Działała jawnie. Jej mieszkanie było punktem kontaktowym WZZ. To spowodowało na nią dotkliwsze szykany ze strony Służby Bezpieczeństwa MSW: zatrzymania na 48 godzin, rewizje, groźby zwolnienia z pracy.

8 sierpnia 1980, pięć miesięcy przed osiągnięciem wieku emerytalnego, Annę Walentynowicz dyscyplinarnie zwolniono z pracy. Decyzja dyrekcji wywołała 14 sierpnia strajk, w czasie którego powstał NSZZ „Solidarność”. Pierwszym postulatem protestujących robotników było przywrócenie Anny Walentynowicz do pracy. Władza uległa ich żądaniom i wkrótce przywróciła ją do pracy. W 1981 r. podczas spotkania z robotnikami w Radomiu dwóch funkcjonariuszy SB MSW we współpracy z TW „Karol” miało podjąć próbę zabicia Walentynowicz za pomocą leku – furosemid – spowodować śmiertelne odwodnienie. W 2009 IPN postawił im zarzuty.

W stanie wojennym w PRL internowana, po rozbiciu siłą strajku w Stoczni Gdańskiej. 9 marca 1983 Anna Walentynowicz stanęła przed sądem w Grudziądzu oskarżona o organizowanie strajku w grudniu 1981 r. Walentynowicz skazano na 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu.

Do zakładu karnego trafiła 4 grudnia 1983 za udział w próbie wmurowania tablicy upamiętniającej górników kopalni „Wujek”. Z więzienia w Lublińcu zwolniono ją w kwietniu następnego roku. 5 kwietnia 1984 ze względu na zły stan zdrowia oskarżonych, sąd w Katowicach na czas nieokreślony odroczył proces Anny Walentynowicz i Ewy Tomaszewskiej aresztowanych pod zarzutem zorganizowania manifestacji w grudniu 1983 r. pod krzyżem przy Kopalni Węgla Kamiennego „Wujek” w Katowicach.

Była inicjatorką protestu głodowego po zabójstwie ks. Jerzego Popiełuszki, przeprowadzonego od 18 lutego 1985 do 31 sierpnia 1986 w krakowskiej parafii ks. Adolfa Chojackiego. W latach 80 XX w. krytykowała ówczesne kierownictwo związku skupione wokół L. Wałęsy. Istotą sporu stała się informacja o Lechu Wałęsie jako TW z SB i sprzeciw Walentynowicz wobec polityki prowadzącej do Okrągłego Stołu, określanej przez nią jako „ugodowa”. Pozostawała w kontakcie ze środowiskiem Andrzeja Gwiazdy. Z tego też względu po 1989 nie utożsamiała się z polityką rządzących partii postsolidarnościowych. W wyborach parlamentarnych w 1993 bez powodzenia kandydowała do Sejmu z listy komitetu „Poza Układem” (otrzymała 1431 głosów). W 1995 w formie listu otwartego zwróciła się z szeregiem krytycznych pytań do Lecha Wałęsy.

W 2000 r. odmówiła przyjęcia tytułu honorowego obywatela Gdańska. Będąc

w trudnej sytuacji materialnej, w 2003 r. wystąpiła o 120 tys. złotych odszkodowania za prześladowania w latach 80 XX w., choć wcześniej wykluczała taki krok. W lutym 2005 Sąd w Gdańsku odmówił przyznania świadczeń ze względu na przedawnienie roszczeń. Po tym A. Walentynowicz nie zgodziła się przyjąć emerytury specjalnej od Prezesa Rady Ministrów Marka Belki. Ostatecznie w kolejnej instancji 22 lutego sąd przyznał jej 70 tys. złotych odszkodowania.

W lipcu 2006 gdański Instytut Pamięci Narodowej ujawnił, że Annę Walentynowicz inwigilowało ponad 100 funkcjonariuszy i tajnych współpracowników Służby Bezpieczeństwa, w 1981 planując jej zabicie przez zniszczenie organizmu mieszanką leków.

Krzysztof Wyszowski ze względu na etos Anny Walentynowicz i jej związenie z ideą Solidarności nadał jej przydomek Anna Solidarność.

Anna Walentynowicz zginęła w katastrofie polskiego samolotu Tu-154M w Smoleńsku 10 kwietnia 2010 w drodze na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej

Trumna Anny Walentynowicz wróciła do Polski 15 kwietnia 2010 r. wraz z trumnami 33 innych uczestników lotu do Smoleńska. Na płycie lotniska Okęcie odbyła się oficjalna uroczystość przywitania ofiar z udziałem najwyższych władz państwowych oraz rodzin. Następnie trumny zostały przewiezione 34 karawanami w kondukcje żałobnym ulicami Warszawy (Żwirki i Wigury i Trasą Łazienkowską) na Torwar, skąd mogli je odbierać bliscy ofiar. 21 kwietnia 2010 r. na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku-Wrzeszczu odbył się pogrzeb, w którym formalnie została pochowana Anna Walentynowicz.

W lipcu 2012 r, gdy rodzina Anny Walentynowicz po około dwóch latach starań uzyskała wgląd do dokumentacji z jej sekcji w Moskwie, stwierdziła rozbieżność ze stanem faktycznym danych zarówno medycznych ciała zalutowanego w trumnie, jak i dotyczących jego odzienia w aktach przekazanych polskiej prokuraturze przez Rosjan. W związku z tym reprezentujący rodzinę Anny Walentynowicz adwokat Stefan Hambura niezwłocznie złożył wniosek o ekshumację. 17 września 2012 na polecenie Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie prowadzącej śledztwo w sprawie katastrofy smoleńskiej dokonano ekshumacji zwłok pochowanych w grobie Anny Walentynowicz. Brali w niej udział: prokurator z Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, specjaliści Żandarmerii Wojskowej, biegły medycyny sądowej oraz przedstawiciele powiatowego inspektora sanitarnego oraz rodzina i jej pełnomocnik Stefan Hambura.

25 września 2012 w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań DNA Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie stwierdziła, że w grobie na cmentarzu Srebrzysko w Gdańsku-Wrzeszczu znajdowało się ciało innej ofiary katastrofy, Teresy Walewskiej-Przyjałkowskiej. Prokuratura wojskowa poinformowała, że przed oficjalnym pogrzebem w kwietniu 2010 roku ciało Anny Walentynowicz zostało zamienione z ciałem tej ostatniej i błędnie pochowane w grobie na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. Ekshumacji szczątków złożonych na Cmentarzu Powązkowskim, które okazały się ciałem Anny Walentynowicz, dokonano w dniu 18 września 2012. Powtórny pogrzeb legendy Solidarności odbył się na gdańskim cmentarzu Srebrzysko w dniu 28 września 2012 r.

Anna Walentynowicz jest symbolem bezkompromisowej walki o prawdę, wolność i niepodległość Polski. Mimo, iż mieszkała w Gdańsku, utrzymywała kontakt z działaczami opozycji antykomunistycznej w Pabianicach. Odwiedziła również nasze miasto.

Pan Dariusz Wypych reprezentujący Społeczny Komitet Pamięci Anny Walentynowicz: Komitet powstał kilka tygodni temu i postawił sobie za cel upamiętnianie tej postaci na terenie miasta Pabianic. Powtórzył kilka słów z uzasadnienia wniosku o samej Annie

Walentynowicz i Ruchu „Solidarność”. Pani Anna Walentynowicz miała kontakty również z naszym miastem, współpracowała z działaczami opozycji demokratycznej, przede wszystkim z Zenonem Kuchlerem, odwiedziła też nasze miasto. Chcemy prosić o nazwanie tzw. „pętli tramwajowej” Skwerem im. Anny Walentynowicz. Jest to miejsce nie przypadkowe, we wrześniu 1939 r. polscy żołnierze bronili się przed wejściem Niemców do miasta i zginął tam bohater, sztandarowa postać Pabianiczanin Józef Salwa. Współcześnie ma ono takie znaczenie, że jest tam duży ruch, przemieszcza się dużo ludzi, miejsce reprezentacyjne. Proponujemy skwer a nie zmianę nazwy ulicy, aby nie narażać nikogo na koszty z tym związane. Mamy kontakt też z rodziną Pani Anny Walentynowicz, zwłaszcza wnuk jest bardzo aktywny.

Przewodniczący Komisji Jarosław Lesman: jakie są plany, pomysły odnośnie zmian w wyglądzie tego miejsca.

Dariusz Wypych: na razie czekamy na decyzję Rady Miejskiej w tej sprawie. Minimum to postawienie tablicy z nazwą skweru, być może też informacja, kim była pani Walentynowicz. Jest to miejsce dosyć zadbane, przestrzenne, bardzo szeroki chodnik, trawa jest przycinana, są tam nasadzenia z herbem Pabianic, być może przy wykorzystaniu środków zewnętrznych można pomyśleć o dalszych nasadzeniach. Na pewno jakąś propozycje przedstawimy, ale czekamy na przyjęcie tej uchwały.

Radny Antoni Hodak: przyłączam się do prośby, aby dbać o ten teren jeszcze bardziej, ale należy też zadbać o bezpośrednią okolicę. Chodzi konkretnie o chodnik w bezpośrednim sąsiedztwie, o naprawę którego walczę już od początku kadencji. Mam nadzieję, że ta inicjatywa przyspieszy uporządkowanie tego terenu.

Radna Joanna Kupś: wnoszę ponownie tylko o to, aby chwalić to co nasze czyli Pabianiczan i ulicom czy placom nadawać nazwy i w ten sposób honorować naszych mieszkańców. Nie ujmuje zasług Pani Annie Walentynowicz, ale nasza mała ojczyzna ma tyle wybitnych osób i ich nazwiskami nazywajmy nasze ulice, skwery, place.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 5, przeciw - 1, wstrzymało się - 0. Dwóch radnych nie brało udziału w głosowaniu. Przyjęto.

Ad. 10.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie współpracy pomiędzy Miastem Pabianice i Miastem Kuźniecowsk na Ukrainie (zał. nr 11).

Pani Katarzyna Golińska omówiła projekt ww. uchwały. Miasto Pabianice od wielu lat współpracuje z różnymi miastami partnerskimi. Współpraca ta realizowana jest na wielu płaszczyznach. Dotyczy wymiany doświadczeń samorządów, organizowania wspólnych seminariów, konkursów, zawodów sportowych, wymiany młodzieży, współdziałania przedsiębiorstw, instytucji, ośrodków kulturalno- oświatowych, uczestniczenia w ważnych dla miast uroczystościach i wydarzeniach. Miasto Kuźniecowsk wyszło do nas z propozycją współpracy na płaszczyźnie gospodarczej, społecznej i kulturalnej. Dążąc do rozwoju przyjaznych relacji między Miastem Kuźniecowsk na Ukrainie a Miastem

Pabianice wypracowaliśmy wspólne warunki współdziałania. Liczymy na owocną współpracę z samorządem Miasta Kuźniewickiego oraz na to, że podpisane porozumienie przyniesie obopólne korzyści.

Miasto Kuźniewickie ma 40 tysięcy mieszkańców, na jej terenie znajduje się czynna elektrownia atomowa, zajmują się przemysłem spożywczym. Obecnie jesteśmy w trakcie ustalania warunków, przyjadą do Pabianic 2-3 lipca

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 8 ,przeciw - 0, wstrzymało się - 0. Przyjęto.

Ad. 11.

Zaopiniowanie projektu uchwały w sprawie wyrażenia zgody Pabianickiemu Centrum Medycznemu Sp. z o.o na wynajęcie pomieszczeń z przeznaczeniem na prowadzenie Pracowni Rezonansu Magnetycznego (zał. nr 12).

Naczelnik Wydziału Sprawy Społecznych i Gospodarczych Pani Monika Szewczyk omówiła projekt ww. uchwały.

Prezes Pabianickiego Centrum Medycznego Sp. z o.o. zwróciła się do Prezydenta Miasta Pabianic z prośbą o wyrażenie zgody na wynajęcie pomieszczenia znajdującego się w budynku Pabianickiego Centrum Medycznego Sp. z o.o., ul. Jana Pawła II 68, budynku diagnostyczno-zabiegowego 1 B, znajdującego się na wysokim parterze przez firmę VIZJA V sp. z o. o. DIAGNOSTYKA MEDYCZNA na prowadzenie Pracowni Rezonansu Magnetycznego.

W uzasadnieniu Prezes podniosła, że obecnie badania rezonansu magnetycznego wykonywane są poza Szpitalem przez firmę mieszczącą się na terenie miasta Łodzi. Wiąże się to z długim czasem oczekiwania, wyższym kosztem wykonania badania oraz dodatkową opłatą za transport pacjenta. Wykonywanie badań diagnostycznych rezonansu magnetycznego wraz z opisem wyników badań w miejscu, zmniejszy ogólne koszty wykonania badania, skróci okres oczekiwania na badanie, w konsekwencji wpłynie na znaczne zwiększenie dostępności ww. świadczenia dla pacjentów Szpitala, jak również poprawi dostęp do ww. badań mieszkańcom całego powiatu pabianickiego i powiatów ościennych. Posiadanie rezonansu magnetycznego w miejscu to również możliwość prowadzenia specjalizacji lekarskich z zakresu neurologii (wymóg NFZ). Dodatkowym atutem wynajęcia ww. pomieszczenia wydaje się przeprowadzenie przez ww. firmę remontu i dostosowania pomieszczeń wraz z budową klatki Faraday'a, wprowadzenie wyrzutu helu wraz z systemem chłodzenia oraz wprowadzenie systemu IT. Koszt ww. inwestycji to 550 000,00 zł ± koszt zakupu sprzętu 2 500 000,00 = 3 050 000,00. Ponadto wynajęcie pomieszczenia na prowadzenie Pracowni Rezonansu Magnetycznego, za cenę nie niższą niż 30 zł/m² netto/miesięcznie daje nam również możliwość zagospodarowania wolnych powierzchni w budynku diagnostyczno-zabiegowym 1 B, wysoki parter. Z tytułu najmu PCM Sp. z o.o. pozyska dodatkowe korzyści finansowe.

Proponowana stawka najmu to 30 zł/m² netto miesięcznie. Przy lokalu (budynek diagnostyczno-zabiegowy 1 B, wysoki parter) o ogólnej powierzchni 85,00 m² daje to kwotę ogółem 2 550,00 zł netto miesięcznie + opłaty za media. Umowa zostałaby zawarta na okres 10 lat.

W myśl obowiązujących zapisów Umowy Dzierżawy — załącznika nr 1 do Uchwały Nr LIX/736/10 Rady Miejskiej w Pabianicach, Prezydent Miasta nie może rozpatrzyć wniosku

PCM Sp. z o.o. bez zgody Rady Miejskiej.

Biorąc powyższe pod uwagę uznaje się za zasadne wynajęcie niewykorzystanej powierzchni budynku diagnostyczno-zabiegowego 1 B, znajdującego się na wysokim parterze głównego budynku PCM Sp. z o.o., przy ul. Jana Pawła II 68 na prowadzenie Pracowni Rezonansu Magnetycznego, na warunkach zawartych w projekcie uchwały.

Przewodniczący Komisji Jarosław Lesman: badania rezonansem są bardzo ważne przy kwalifikacji pacjentów do operacji. Obecnie pacjenci przewożeni są do Łodzi, badania na miejscu to będzie ogromne ułatwienie dla lekarzy, pacjentów, można otwierać specjalizacje z neurologii. Teraz duża część pacjentów wymaga takiego badania, byłoby to bardzo korzystne dla mieszkańców.

Radny Sławomir Szczesio: czy to badanie będzie refundowane dla leżących w szpitalu przez NFZ?

Pani Monika Szewczyk: wymogi NFZ w zakresie rezydentury, odzyskania akredytacji i punktów z NFZ, żeby powstał taki oddział. Natomiast firma wyremontuje, dostosuje pomieszczenia, wstawi rezonans, będzie płacić czynsz i media, ale w kosztach badania będziemy partycypować, będzie to taniej o około 30 % niż w Łodzi, ale będziemy płacić za badanie.

Radny Sławomir Szczesio: to będzie refundowane dla chorych?

Pani Monika Szewczyk: tak.

Radny Sławomir Szczesio: kto jest właścicielem tej firmy i co to za firma w przybliżeniu ? Czy kieruje nią Pabianiczanie?

Pani Monika Szewczyk: polska spółka, która wstawia do szpitali rezonanse magnetyczne, przy tym remontuje i wspomaga. Pan jest z Łodzi.

Radna Bożenna Kozłowska: poprosimy przed sesją o informację o współwłaścicielach i wysokości kapitału zakładowego.

Radny Krzysztof Hile: czy ten rezonans będzie dostępny dla pacjentów ze skierowaniem rozumiem, że będzie to badanie refundowane, ale może być też płatne? Czy na miejscu będzie neurolog, który opíše to badanie?

Pani Monika Szewczyk: tak. Pani Prezes będzie się starać o neurologa.

Radna Joanna Kupś: czy będzie to sprzęt nowy czy używany?

Pani Monika Szewczyk: w pierwszym roku sprzęt używany (najstarszy jaki wstawiali miał 5 lat), po pierwszym roku będzie wstawiony sprzęt nowy. Spółka chce zrobić rozróżnienie w zapotrzebowaniu i opłacalności działalności w naszym szpitalu. Tym bardziej że zainwestują duże pieniądze w remont i przygotowanie pomieszczeń.

Głosowanie: za pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały – 8, przeciw - 0, wstrzymało się - 0. Przyjęto.

Ad 12. Sprawy różne – nie było.

Na tym zakończono posiedzenie o godz. 15,15.

- płyta CD (zał. nr 13)

Protokółowała:

Magdalena Witkowska

Przewodniczył:

Jarosław Lesman